

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2012. március hó 20. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2011. évi november hó 28. napján kihirdetett 6.B.121/2011/22. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy a vádlott börtönbüntetésének tartamát 3 (három) év 10 (tíz) hónapra súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 6.000 (Hatezer) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész súlyosítás érdekében jelentett be fellebbezést, míg a vádlott és védője enyhítésért.

A fellebbviteli főügyészség a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést fenntartotta.

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával ügyfelderítési kötelezettségének hiánytalanul eleget tett.

A tárgyaláson megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelte, az általa megállapított tényállás túlnyomó részt megalapozott, abban csak néhány helyen történt elírás. Így, mivel a tényállás pontosításra szorul a Be. 351.§ (2) bekezdés c) pontja alapján az ítéltáblának nyilvános ülést kellett tartania az ügyben a Be. 361.§ (1) bekezdése értelmében.

Az Encsi Városi Bíróság 2006. évi január hó 18. napján jogerős B.210/2005/8. számú ítéletével kiszabott végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett 4 hónapi börtönbüntetés utólagos végrehajtását az Encsi Városi Bíróság a 2008. január hó 4. napján jogerős B.3/2008/2. számú ítéletével rendelte el.

A büntetését a terhelt 2009. január 28. napjától töltötte.
Feltételes kedvezménnyel szabadult 2009. április 28. napján.
Feltételes kedvezmény lejáratí napja 2010. április 27. napja.

Az Encsi Városi Bíróság 2008. június 6. napján jogerőre emelkedett BK.163/2008/2. számú összbüntetési ítéletével megállapított szabadságvesztés büntetéséből azt kitöltve szabadult a terhelt 2009. január hó 27. napján.

A sértett a vádbeli időben 60. életévében járt.

Az így helyesbített tényállás most már hiányosságoktól mentes, felülbírálatra alkalmas a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján, ennek megfelelően irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 352.§ (2) bekezdése szerint.

A tényállás kapcsán az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, helyes cselekményének jogi minősítése is.

Egyetértett az ítélőtábla a megyei bíróság azon álláspontjával, miszerint avádlott a történeti tényállásban rögzített azon magatartásával, hogy az ott írt előzmények után és körülmények között a sértettet egy ízben jobb kézzel, legfeljebb közepes erővel arcközépen megütötte, mely ütés hatására a sértett hanyatt esve fejét az aszfaltba beütötte, és 8 napon túl gyógyuló orrsérülése valamint szintén 8 napon túl gyógyuló közvetett életveszéllyel járó koponya-, és agysérülései keletkeztek, továbbá maradandó fogyatékoság és pszichés egészségromlás is kialakult - ezzel a magatartásával a vádlott megvalósította a Btk. 170.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (6) bekezdés I. fordulata szerint minősülő és büntetendő életveszélyt okozó testi sértés büntettét.

A vádlott szándéka a sértett testi épségének megsértését illetően egyenes volt, míg az életveszélyes eredmény bekövetkezésére nézve a vádlotti eshetőleges szándék volt megállapítható, ugyanis figyelemmel a vádlotti ütés kivitelezésének konkrét módjára, annak közvetlen előzményeire, az ütés erejére, egyszerűbb voltára, a megcélzott feji arctájékra, az ittas sértett instabil, illetőleg könnyen egyensúlyát veszítő állapotára, a közeli terepviszonyokra, valamint az ütés fentebb hivatkozott rendkívül súlyos következményeire, a vádlottnak a sérülések bekövetkezése után tanúsított magatartására is - mindezekből avádlott előre látta, illetve ittassága hiányában látnia kellett tette lehetséges súlyos következményeit (nevezetesen, hogy az aktuálisan ittas állapotú, filigrán testalkatú sértett a közepes erejű öklütés következtében eleshet és fejét, koponyáját, arcát a közeli aszfalt útba beütve, súlyosan, akár életveszélyesen megsérülhet), ennek ellenére, még inkább ennek ismeretében tanúsította a vádlott a tényállásban körülírt bántalmazó magatartását, nyilvánvalóan legalábbis belenyugodva a súlyos, akár életveszélyes sértetti sérülések bekövetkezésének lehetőségébe.

Helyesen foglalt állást abban is az első fokon eljáró megyei bíróság, hogy a Btk. 15.§-a szerint az eredményhez, mint a bűncselekmény minősítő körülményéhez fűzött súlyosabb

jogkövetkezmények akkor alkalmazhatóak, ha az elkövetőt az eredmény tekintetében legalább gondatlanság terheli.

Avádлотtnak az eljárás alapjául szolgáló bűncselekménye esetében gondatlan elem nem is merült fel, hiszen mind az alapeseti törvényi tényállási elemeket átfogta szándéka (a sértett testi épségének megsértése), mind a minősítő eredményt (az életveszély bekövetkezése) ugyancsak átfogta a szándéka, ez utóbbi esetben annak eshetőleges formájában.

Az elsőfokú bíróság csaknem kimerítően számba vette a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket.

A súlyosító körülmények oldalán azonban a visszaesői minőséget megalapozó elítéléseken túli büntettség mellett az is nagyobb nyomatékka veendő figyelembe, hogy a vádlott által kifejtett bántalmazással összefüggésben a sértettnél maradandó fogyatékoság és súlyos egészségromlás is kialakult, továbbá 8 napon túl gyógyuló orrcsonttörése is keletkezett.

A jogi indokolás körében a büntetéskiszabásnál a megyei bíróság ítélete nem tartalmazza a középértékre történő utalást, noha a 2010. évi LVI. törvény 1.§-a állapította meg a Btk. 83.§ (1)-(4) bekezdései, melyek 2010. július 23. napjától hatályosak.

A Btk. 83.§ (2) bekezdése kimondja, hogy határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke irányadó. A középértéket akként kell megállapítani, hogy a büntetési tétel alsó határához a felső és az alsó határ közötti különbség felét kell hozzáadni.

Az előbbiek figyelembe vételével az elsőfokú bíróság által kiszabott börtönbüntetés súlyosítása vált indokoltá, de az enyhítő körülmények jelentősebb nyomatékára tekintettel is a középérték kapcsán irányadó 5 évi szabadságvesztést nem kellett elérnie a börtönbüntetésnek ítéltábla álláspontja szerint.

A súlyosítás érdekében bejelentett ügyészi fellebbezés alapos.

A közügyektől eltiltás kapcsán nyilvánvalóan leírási hiba folytán szerepel tévesen a Btk. 53-55.§-aira történő hivatkozás, helyesen a Btk. 62-63.§-ai hívandóak fel.

A megyei bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek és helyesek.

A kifejtettek nyomán az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta azt.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén és 338.§ (1) bekezdésén alapszik.

Debrecen, 2012. március 20.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Simonné Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó,
Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 6.B.121/2011/22. számú ítélete az
ítélőtábla jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2012. március 20.

Dr. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke